

2

**BESCHIKKING VAN DE VOORZITTER VAN DE RECHTBANK
VAN EERSTE AANLEG TE GENT – ZETELEND IN
KORTGEDING
OPENBARE TERECHTZITTING VAN 11 JULI 2008**

- de verweerder te doen veroordelen tot de kosten.

De verweerder vordert de afwijzing van de vordering als ontoelaatbaar, minstens ongegrond.

Beoordeling

1. De verweerder werpt op dat er ter zake geen hoogdringendheid is en dat de maatregel die de eisers vorderen de rechtspositie van de partijen onherroepelijk en definitief zou wijzigen.

2. De voorzitter in kort geding kan slechts kennis te nemen van vorderingen voor zover de eiser aantoont dat de vordering spoedeisend is, de gevorderde maatregel dringend noodzakelijk is en hij aantoont dat de grondslag van de vordering *prima facie* als aannemelijk kan worden beschouwd.

De spoedvereiste is aanwezig *"telkens wanneer een onmiddellijke beslissing wenselijk is om schade van een bepaalde omvang, dan wel ernstige ongemakken te voorkomen"*¹. Er moet dus worden aangetoond dat, rekening houdend met de aan de zaak eigen omstandigheden, de gevorderde maatregelen slechts dan efficiënt of adequaat zullen zijn indien ze in kort geding worden bevolen. Men kan zijn toevlucht nemen tot het kort geding, wanneer met de gewone rechtspleging het geschil niet tijdig zou zijn op te lossen, waardoor de rechter in kort geding over een ruime feitelijke beoordelingsmacht en in juiste maat over de grootste vrijheid beschikt.

Of voldaan is aan het spoedvereiste dient beoordeeld te worden op het ogenblik waarop de rechter in kort geding uitspraak doet². Er dient ook rekening te worden gehouden met het gedrag van de eisende partij. Er is geen sprake van spoedeisendheid, wanneer de eisende partij te lang heeft gewacht of de toestand van spoed zelf in het leven heeft geroepen.

Overeenkomstig artikel 1039 Ger.W. mogen de beschikkingen in kort geding geen nadeel toebrengen aan de zaak zelf, in die zin dat het de kort gedingrechter niet toegestaan is, op een of andere manier, aan zijn beschikking een onherroepelijk, onomkeerbaar karakter te verlenen. In kort geding kunnen slechts ogenschijnlijke rechten of een schijn van recht(en) ter staving worden aangevoerd. De voorzitter, zetelend in kort geding, mag – wanneer hij zich beperkt tot het nagaan en onderzoeken van de ogenschijnlijke rechten van partijen – bij zijn beslissing geen rechtsregels betrekken die de door hem bevolen maatregel in redelijkheid niet kunnen schragen.

¹ Cass. 21 mei 1987, Arr. Cass. 1986-87, 1287

² Cass. 4 november 1976, Arr. Cass. 1977, 262

**BESCHIKKING VAN DE VOORZITTER VAN DE RECHTBANK 3
VAN EERSTE AANLEG TE GENT – ZETELEND IN
KORTGEDING
OPENBARE TERECHTZITTING VAN 11 JULI 2008**

De Voorzitter zetelend in kort geding dient zich bijgevolg te beperken tot een *prima facie* beoordeling van de respectievelijke aanspraken van de partijen.

3. Uit de gegevens die voorliggen blijkt dat de artikels, waarvan de eisers de verwijdering van de website van de verweerder vorderen, gepubliceerd werden in de periode 2001 tot 2005.

Op 8 juli 2003 legden de eisers reeds klacht neer bij de onderzoeksrechter te Brussel. Het onderzoek is ondertussen afgesloten en de zaak is gesteld op de zitting van 12 september 2008 van de raadkamer te Brussel. Het Openbaar Ministerie vordert de buitenvervolginstelling van de verweerder (stuk 1 van de verweerder).

De eisers hebben op 3 juli 2007 tevens klacht neergelegd bij de Raad voor de Journalistiek.

De raad oordeelde in zijn beslissing van 13 maart 2008 dat de klacht gegrond was, zich daarbij baserend op de verklaring van de verweerder zelf dat er in zijn artikels diverse kleine en grotere onjuistheden staan. De raad wees er op dat een journalist gehouden is foutieve informatie uit eigen beweging recht te zetten en een rechtzetting niet de laten afhangen van de handelwijze van de klager of van het oordeel van de gerechtelijke instanties³.

4. De eisers tonen niet aan dat de zaak hoogdringend is.

De artikels, waaraan zij aanstoot nemen, werden reeds gepubliceerd in de jaren 2001 tot 2005.

De eisers hebben geen enkel initiatief genomen om de verweerder ten gronde te dagvaarden voor de bevoegde rechtbank, waar zij de nodige maatregelen en eventueel schadevergoeding hadden kunnen vorderen. De eisers hebben daarenboven in hun e-mail van 8 april 2008 aan de verweerder bevestigd dat zij de zaak, na de uitspraak van de Raad van de Journalistiek, als beëindigd beschouwden en dat zij afzagen van de publicatie van de lezersbrief, waarin zij hun standpunt duidelijk zouden maken⁴.

Op dat ogenblik was er van hoogdringendheid blijkbaar geen sprake en de eisers tonen niet aan dat er nadien urgentie zou zijn ontstaan.

5. Bovendien is de maatregel die wordt gevorderd, met name de verwijdering van de website van de verweerder van alle artikelen die betrekking hebben op de eisers, verregaand en zou hij *prima facie* tot gevolg kunnen hebben dat correcte en relevante informatie, die misschien voor de eisers minder gunstig is maar daarom niet foutief, niet meer zou worden gepubliceerd.

Dergelijke maatregel kan onmogelijk nog als voorlopig worden beschouwd, maar zou een definitief karakter hebben en zou er voor zorgen dat de verweerder zich nog moeilijk zou kunnen verdedigen over de inhoud van zijn artikels.

Indien de eisers van mening zijn dat er in de artikelen van de

³ Stuk 5 van de eisers

⁴ Stuk 3 van de verweerder

**BESCHIKKING VAN DE VOORZITTER VAN DE RECHTBANK
VAN EERSTE AANLEG TE GENT – ZETELEND IN
KORTGEDING
OPENBARE TERECHTZITTING VAN 11 JULI 2008**

verweerder foutieve informatie voorkomt en zij dit kunnen aantonen, dan hebben zij voldoende mogelijkheid om de verweerder te dwingen een rechtzetting publiceren.

~~De rechtbank is dan ook niet bevoegd om van de vordering kennis te nemen.~~

**OP DIE GRONDEN,
DE VOORZITTER, zetelend in kortgeding,
RECHTDOENDE, op tegenspraak,**
met inachtneming van de artikelen 2, 34, 36, 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de talen in gerechtszaken.

Alle andersluidende en meeromvattende conclusies verwerpend als ongegrond, niet ter zake dienstig en/of overbodig.

Verklaart zich niet bevoegd om van de vordering kennis te nemen.

Legt de kosten ten laste van de eisers.

Bepaalt deze kosten als volgt:

- aan de zijde van de eisers:
dagvaarding: 254,53 EUR
- aan de zijde van de verweerder:
rechtsplegingvergoeding: 1.200,00 EUR

Verklaart deze beschikking voorlopig uitvoerbaar.

Aldus gewezen en uitgesproken op **ELF JULI TWEEDUIZEND EN ACHT** in openbare terechtzitting door Marc Van Acker, rechter in de rechtbank van eerste aanleg te Gent, in vervanging van de voorzitter, wettelijk verhinderd, bijgestaan door Danielle Brijnaert, griffier.

Danielle Brijnaert

Marc Van Acker